

denne Ledetraad vil med det første blive udsendt.

Fuldt saa grundig som Udvalget havde tænkt sig det, er disse Kursus i Samfundslære ikke bleven gennemførte, men der er dog udført et godt Arbejde paa det Omraade ude i Kredsen. Der er bleven udsendt Forespørgsel til alle Kredsen om, hvorvidt der har været afholdt Kursus i Samfundslære, hvilken Plan man har fulgt o. s. v. 56 Kredse har svaret. 23 af disse har haft en Slags Kursus eller oplysende Foredrag med Spørgetime. Af disse 23 har igen kun 10 været helt eller delvis saaledes, som Udvalget har tænkt sig. I første Linie staar her Lyngby Kredsen, derefter Aale, Helsingør, Nr. Sundby, Nordby paa Fanø, Ulfborg, Struer, Stubbekøbing, Thisted og Roskilde. I Aale Kredsen har man forfattet et kortfattet Uddrag af vor Forfatnings Historie. De øvrige 13 hører nærmest ind under Betegnelsen: „Oplysende Foredrag med Spørgetime“. Ungdomsudvalget i Kbhvns. Kredsen har afholdt til Kursus i Samfundslære, og D. K.s Hovedkontor har faaet et ganske udmærket Kursus med Skolebestyrer Iversen som Lærer. D. K. har Planer om til næste Aar at faa hele denne Virksomhed, som vi anser for noget af det, der i Øjeblikket er det vigtigste, udvidet og vil derfor søge at skaffe os nogen pekuniær Støtte. Men da det endnu kun er Planer, vil vi ikke omtale dem videre. — Af andet politisk Oplysningsarbejde maa nævnes, at flere af Kredsen, f. Eks. København Kredsen har faaet en *Politiker af hvert Parti* til at holde Foredrag, for at Kvinderne kunde danne sig en selvstændig Mening om vore politiske Forhold.

Med vor smukke, stolte Plan: som et Minde om, at vi Kvinder har faaet politisk Valgret og Valgbarhed, at rejse en *Statue af Dronning Margrethe* paa Slotsholmen midt i Danmarks Hovedstad, kan der nu under Krigen ikke arbejdes noget videre, da man i denne Dyrtdid ikke kan begynde paa en Indsamling. Men der er dannet et Forbund af kvindelige Landsorganisationer i hele Landet, og det er dette Forbunds Plan at se at faa indsamlet saa mange Penge, at der kan udskrives en Konkurrence mellem Billedhuggere.

Saa har D. K. haft sit vanlige Arbejde: *At staa paa Vagt*. Et Led i dette Arbejde er det, at Fællesstyrelsen d. 9. Juli 1915 indgav et Andragende til

det Udvalg Landstinget havde nedsat, om Forslag til Lov om den kommunale Beskatning, og bad om, at der i Loven maatte blive indsat en Bestemmelse om, at *den gifte Kvinde maatte betale sin Skat uafhængig af Manden*. Loven siger nemlig, at Manden betaler Skat baade af sin Hustrus Særintægt og af deres fælles Indtægt. Og saa kan det hænde, at Hustruen mister sin kommunale Valgret, naar Manden ikke har betalt Skat, ja, det vides at være hændt, at en Mand, som ikke ønskede, at hans Hustru skulde udøve sin kom. Valgret, har undladt at betale Skat. Men Landstingets Udvalg har ikke under hele sidste Rigsdagssamling afgivet nogen Betænkning, hvorfor D. K.s Udvalg intet videre har kunnet foretage sig.

I Anledning af *Retsreformens* Vedtagelse har D. K. indgivet et Andragende til Justitsministeren, hvori D. K. peger paa flere Paragrafer, hvori Ordet „Mænd“ bruges, hvilket synes at udelukke Kvinder. Det synes ifølge „Lov om Rettens Pleje“ som om kun *Mænd* kan beklæde „Dommerembeder ved Landets samtlige Retter“, som om kun *Mænd* kan blive Justitssekretærer og Fuldmægtige ved Højesteret, Landretterne o. s. v., o. s. v., Retsvidner, offentlige Anklagere, Politimestre, Medlemmer af Forligskommissionen, samt Vidner og Vurderingsmænd ved Ekskursionsforretninger. — I alle disse Paragrafer bruges Ordet *Mænd*; men da alle Partierne i sine Programmer har optaget Kvindens retslige Ligestilling med Manden, maa man antage, at det alene bør opfattes som Gentagelser af en i den tidligere Lov anvendt Sprogbrug, som er bleven staaende uforandret overalt, hvor der ikke er Tale om Indførelse af et nyt Krav. D. K. ansøger derfor i sit Andragende om, enten at Ordet „Mænd“ de paagældende Steder maa blive ombyttet med et Ord, som ogsaa omfatter Kvinder, eller at Loven maa blive ledsaget af en Tilkendegivelse af, at Ordet Mand skal opfattes i Betydningen Menneske, hvilket det betød i gamle Dage og endnu stundom betyder i vor nuværende Sprogbrug (f. Eks. Formand), saaledes at det ikke udelukker Ansættelsen af en Kvinde, hvor en slig ønsker at søge Stillingen og er vel egnet dertil.

Overfor „*Den skandinaviske Familieretskommission*“ har D. K. ogsaa søgt at fremkomme med sine Synspunkter. — I Septbr. 1915 modtog D. K. fra Fru Estrid Hein, Medlem af den

skandinaviske Familieretskommission, Kommissionens Udkast til en Lov om Formueforholdet mellem Ægtefæller. Udkastet havde en rent foreløbig Karakter og maatte behandles med stor Diskretion, da en Kommission selvfølgelig ikke ønsker sine Overvejelser og Meninger drøftede af udenforstaaende, saa længe Arbejdet endnu er paa de rent forberedende Trin.

D. K.s Familieretsudvalg udarbejdede en udførlig og motiveret Betænkning over de Spørgsmaal, der er af Interesse for Kvinderne, og denne Betænkning blev, efter at have været forelagt Forretningsudvalget, sendt til Fru Hein, der har bragt vore Ønsker videre til Kommissionen.

Men selv om selve *Kommissionens foreløbige* Forslag er udelukket fra almindelig Drøftelse, er der selvfølgelig intet i Vejen for, at Spørgsmaalene om Ændringen af Formueforholdet mellem Ægtefæller kan drøftes i Dansk Kvindesamfund, og dette har ogsaa i nogen Grad fundet Sted, dels ved Artikler i „Kvinden og Samf.“, dels ved Foredrag i Kredsen og endelig ved Januarmødet, hvor Fru Valfrid Palmgren Munch-Petersen fremhævede de Ønsker, der særlig ligger Kvinderne paa Hjerte. Endelig skal i denne Forbindelse nævnes den vellykkede Fest, som D. K. i Decbr. 1915 gav for Familieretskommissionens Medlemmer, ved hvilken Lejlighed Familieretsudvalgets Formand Fru Holten-Bechtolsheim, f. Rickmann, pegede paa de Punkter, der i Udvalgets Betænkninger er lagt mest Vægt paa.

Ved Formandsmødet gjorde D. K. en lille *Fest for de islandske Kvinder* for at udtale vor store Glæde over, at vore Søstre paa Island havde faaet politisk Valgret og Valgbarhed, ligesom de danske Kvinder. Og det var en Fornøjelse at se en hel Del af de unge islandske Kvinder, der er bosiddende her i Kbhvn., som vore Gæster, nogle endogsaa i den smukke ejendommelige Nationaldragt og faa Lejlighed til en Gang at lægge for Dagen, hvor varmt vi føler for det gamle og dog saa ungdomsfriske islandske Folk, der under Frihedens Fane udvikler sig med rivende Fart.

De husker nok, at det paa Mødet paa Marienlyst 1914 efter det nordiske Kvindesagsmøde af Tillidsmændene fra de forskellige Organisationer i alle de nordiske Lande enstemmig vedtoges, at vi skulde se at danne en *fast nordisk Organisation*, som kunde hol-